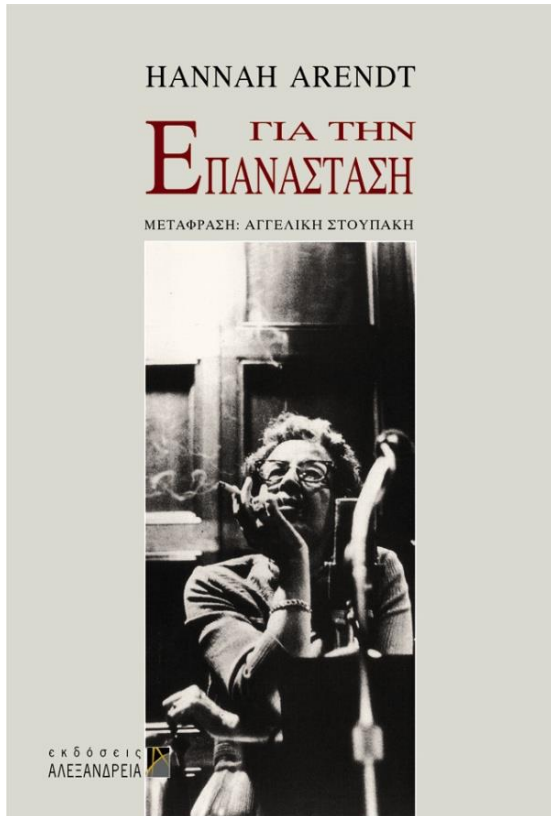

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Χάννα Άρεντ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Μετάφραση: Αγγελική Στουπάκη

ISBN 978-960-221-366-7 – σχήμα 21x14 –
σελ. 443 – έκδοση 2007 – τιμή 20,00 €
(χωρίς ΦΠΑ)

«Στη μελέτη της *Για την επανάσταση*, η Χάννα Άρεντ υπέβαλε τη φιλελεύθερη-δημοκρατική και τη μαρξιστική παράδοση, δηλαδή τις δύο κυρίαρχες πολιτικές παραδόσεις των τελευταίων εκατόν πενήντα χρόνων, σε ένα είδος επανεκτίμησης. Ούτε οι φιλελεύθεροι δημοκράτες ούτε οι μαρξιστές –αυτή είναι η βασική της θέση– κατανόησαν το δράμα των επαναστάσεων των νεότερων χρόνων, γιατί κανένας τους δεν κατάλαβε ότι το αυθεντικό επαναστατικό στοιχείο τους ήταν η διαρκώς αποτυγχάνουσα προσπάθεια μιας *constitutio libertatis* – η προσπάθεια συγκρότησης ενός πολιτικού χώρου δημόσιας ελευθερίας, όπου οι άνθρωποι θα έπαιρναν στα χέρια τους τις κοινές τους υποθέσεις ως ελεύθεροι και ίσοι πολίτες. Τόσο οι φιλελεύθεροι όσο και οι μαρξιστές παρέμειναν εγκλωβισμένοι σε μια αντίληψη του πολιτικού σύμφωνα με την οποία ο τελικός σκοπός της πολιτικής είναι κάτι πέρα από την πολιτική – είτε πρόκειται για την ανεμπόδιστη επιδίωξη των εκάστοτε ατομικών συμφερόντων, είτε για την ιδιωτική ευημερία των πολιτών, είτε για την εγκαθίδρυση μιας αταξικής κοινωνίας. Σε ό,τι αφορά τους μαρξιστές, η κριτική της Άρεντ έχει γίνει πλέον κλασικός τόπος και δεν απαιτεί παραπέρα θεμελίωση. Από τη σημερινή σκοπιά, πιο προκλητική φαίνεται η κριτική στη φιλελεύθερη και κοινωνική δημοκρατία των νεωτερικών βιομηχανικών κοινωνιών...

Εκείνο που είναι συναρπαστικό είναι ότι ξεκινάει την κριτική της στη λήθη της πολιτικής κατά τη νεωτερικότητα από δύο διαφορετικά άκρα της ιστορίας της φιλοσοφίας. Τα σημαντικότερα σημεία αναφοράς της είναι ο Αριστοτέλης και ο Χάιντεγγερ, παρ' όλο που

μόνο ο πρώτος εμφανίζεται ρητά. Ίσως θα ήταν καλύτερα να πει κανείς ότι το σημαντικότερο σημείο αναφοράς της είναι ένας Αριστοτέλης αναγνωσμένος μαζί με τον Χάιντεγγερ και ενάντιά του . . .

Η επανερμηνεία της νεότερης ιστορίας των επαναστάσεων και η κριτική που ασκεί στη λήθη της ελευθερίας και της πολιτικής εντός της φιλελεύθερης-δημοκρατικής παράδοσης είναι ριζική και με τη φιλοσοφική έννοια. Η Άρεντ θέτει στους συγχρόνους της την αξίωση μιας ριζικής ρήξης σε ό,τι αφορά τις κεντρικές κατηγορίες με βάση τις οποίες αρθρώθηκαν πολιτικά οι νεωτερικές κοινωνίες.»

ALBRECHT WELLMER

(από το κείμενό του «Η Χάννα Άρεντ και η επανάσταση»,
που περιλαμβάνεται στο βιβλίο του *Η ελευθερία στο νεωτερικό κόσμο*,
Αλεξάνδρεια, μτφρ. Κ. Καβουλάκος)